

[Veistrup.]

fremført under Forhandlingerne i Rigsdagen, heller ikke i det høje Landsting. Derfor overraskede Lovforslaget mig, da det blev forelagt, og det overrasker mig i nogen Grad, som det nu foreligger, thi Princippet i Lovforslaget er jo i og for sig det samme, som det var den Dag, det blev forelagt i det høje Folketing.

Spørgsmaalet er ogsaa dette: Har da Formueejerne og særlig de store Formueejere været udsat for Mishandling herhjemme? Nu ved jeg ikke, hvor lidt eller hvor meget jeg kan bygge paa Statistisk Aarbog. Jeg ser, at der paa et givet Tidspunkt har været Oplysninger fremme i Folketinget, som har vist sig at være bundforkerte, efter hvad den højtærede Finansminister nu siger — jeg tænker her paa de store Selskabers Reservefonds. Jeg ved ikke, om det er muligt, at der fra Statistisk Departement skulde komme Oplysninger af saa desperat gal Art, som det synes at fremgaa efter de Oplysninger, der foreligger i Øjeblikket. I hvert Fald, da vi befandt os ved Krigens Udbrud i 1914, var der her i Landet ca. 600 Personer, som havde over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Formue. Men da vi naaede til 1921, var Forholdet et helt andet. I 1921—22 var der ikke mindre end 1 490, som var saaledes stillet, at de havde fra $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. op til 10—20 Mill. Kr. — hvor meget den største Formueejers nu havde. Saa kunde ærede Medlemmer sige til mig: Ja, men Forholdene ligger nu ogsaa paa en helt anden Maade end i 1921—22, der er sket en saa kolossal økonomisk Omvæltning herhjemme, som man ikke før har set Magen til her i Danmark. Saa skulde man næsten tro, at samtlige vore Millionærer vilde været gaaet til. Men dette er saa langt fra Tilfældet. Naar man tager Opgørelsen fra 1926—27 — den sidste Opgørelse, der foreligger —, findes der i Øjeblikket ikke mindre end 1 380 Personer, som har en Formue paa over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. op til flere Millioner Kroner. Jeg synes, man maa sige, at Millionærerne har redet Stormen godt af. Jeg tror ikke, at de behøver den højtærede Finansministers Bevaagenhed for at klare sig under disse Forhold.

Men nu mener man altsaa, at det virkelige er paakrævet, som jeg sagde til at begynde med, paa Baggrund af hele den Nedsættelsespolitik, man har ført, at gaa til en Lettelse af Beskatningen af de Formuer, der her er Tale om. Jeg nævnte for et Øjeblik siden Valutaskatten. Først er man altsaa ivrig for at føre Kronen op i Pari og derved tilføre en Del Formueejere en Værdiforøgelse

af deres Formuer paa en 30—40 pCt., og naar det er sket, kommer man bagefter til Rigsdagen og siger: De stakkels Formueejere er forfærdelig daarligt stillet, vi kommer til at give dem en Lettelse. Jeg maa sige, at en Politik af den Karakter gaar over min Forstand. Jeg slutter mig ganske til de stærke Ord, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet anvendte om den Behandling, som de Befolkningsklasser, han særlig omtalte, har været Genstand for, altsaa den almindelige Befolkning. Det forekommer mig, at det alt sammen kan føres hen under den Kategori, som Hørup i sin Tid betegnede saaledes, at den lumpneste Politik af alle er den, der gaar ud paa at rotte de store sammen mod de smaa. Naar man taler om, at vi befinder os i en Krise — og vi er jo virkelig inde i en Krise —, kan jeg ikke forstaa, at det første, der skulde gøres mod den, var at lette Skattebyrden for de største Formueejere. Det er dog en ejendommelig Form for at afhjælpe den Krise, der bestaar herhjemme, og det er i hvert Fald en Politik, som ligger i et ganske andet Plan end den, vi for vort Vedkommende altid har givet vor Tilslutning. Det er jo en gammel Sætning i Demokratiets Ordbog, at det, det først og fremmest gælder om, er at mindske den økonomiske Ulighed; men den Politik, der drives her, fører den diametralt modsatte Vej, den forøger den økonomiske Ulighed. Derfor har vort Parti kun eet at gøre, nemlig at stemme imod dette Forslag, naar det kommer til at foreligge til endelig Afgørelse.

Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, for det er ikke Enkeltheder, det drejer sig om, det er Principper, og vi er saa afgjort imod de Principper, der ligger til Grund for Lovforslaget. Vi har i Folketingsudvalget fremsat adskillige Tanker til Overvejelse, som ikke har vundet Tilslutning fra nogen Side, og derfor finder jeg heller ingen Grund til at komme ind paa en Omtale af disse vore Forslag. Jeg skal kun nævne, at vi har foreslaaet, at Grænsen for de Formuer, af hvilke der skal betales Formueskat, skulde flyttes fra 15 000 til 20 000 Kr., og jeg synes, at dette kunde være i høj Grad rimeligt. Jeg gør opmærksom paa, at for at faa 1 175 000 Kr. ind maa man behandle ikke færre end 157 446 Skatteydere. Rent finansielt er dette for Staten en yderst tarvelig Forretning.

Den højtærede Minister udtalte blandt andet, at der var 17 Mill. Kr.s Overskud paa Finansloven, og da der i Øjeblikket